

autoriserede Læger. Der vil jeg nok spørge min ærede Kollega fra Maribo Amt (Rørdam), om han mener sig at være mere klog paa Tandtekniken og paa Forfærdigelsen og Indsættelsen af Tænder end en almindelig Tandtekniker er paa at udtrække Tænder og behandle Mundhulens Sygdomme og alt hvad dertil hører. Naar denne Virksomhed kommer ind under de autoriserede Læger — og det kan den efter denne Lov, efterhaanden som de, der nu ere i Virksomhed, uddø — vil det kun føre til, at de autoriserede Læger tage Mænd under sig, som kende til Tandtekniken, thi selv ville de naturligvis ikke befatte sig med at indsætte kunstige Tænder, det tror jeg da ikke. Dette maa jo udføres af Mænd, der have Tid til deres Raadighed. Skal en Læge lave kunstige Tænder, holde Tandteknik, som Folk skulle besøge, kan han jo ikke komme ud til sine Patienter, det vilde forsinke ham for meget. Som Forslaget er skrevet, tror jeg, som sagt, at det efterhaanden vil umuliggøre enhver Tandlægevirksomhed uden for de autoriserede Lægers.

Justitsministeren ad interim (Høring): Jeg tror rigtignok, at det ærede Medlem, der nu havde Ordet, er kommen meget uheldig afsted med Forstaaelsen af det foreliggende Lovforslag. Jeg vil først gøre opmærksom paa, at dette jo kun angaar den Virksomhed, der bestaar i at indsætte de kunstige Tænder, derimod ikke i at forfærdige kunstige Tænder, thi det bliver fremdeles fri Næring og kan udøves af hvem det skal være. Hvad de autoriserede Læger angaar, da have de jo allerede nu Retten til at indsætte kunstige Tænder, og det er forsaavidt ikke noget nyt, at de kunne udøve denne Virksomhed, det kunne de i Fremtiden som før sammen med de autoriserede Tandlæger, idet man kun udelukker andre, som nu udøve saadan Virksomhed. De Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med i saa Henseende, og som han særlig rettede til det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam), ere ikke begrundede i det foreliggende Lovforslag, men i den allerede tilstedeværende Tilstand. Hvad særlig angik den Forstaaelse, som det ærede Medlem gjorde gældende lige over for § 1, første Stykke i Slutningen, maa jeg sige, at jeg tror, det er en fuldstændig Misforstaaelse. Der staar at Retten til at indsætte kunstige Tænder, skal være forbeholdt de autoriserede Læger og saadanne, hvem der af Justitsministeren er meddelt Tilladelse til

at udøve Virksomhed som Tandlæge, det vil sige, er autoriseret Tandlæge, og naar Udtrykkene ere saaledes, vil ogsaa den, der om 2—3 Aar faar en Autorisation som Tandlæge, falde ind under Bestemmelsen, thi om ham maa det til den Tid siges, at der er meddelt ham denne Tilladelse. Jeg tror, at Udtrykket er aldeles korrekt, men skulde det ikke være korrekt, nu vel, saa kan det jo rettes.

R. Claussen: Ja, det er jo muligt, at den ærede Minister har Ret i sin Opfattelse af Paragraffen, saa at det ikke er Meningen, at Tandlægerne skulle miste den Ret, deres Eksamen giver dem, men at Institutionen stadig skal være vedvarende. Den ærede Minister maa ikke misforstaa mig, jeg holder ikke stærkt paa de Folk, der udelukkende ere Tandteknikere, men jeg holder derimod paa, at vi ikke skulle miste Tandlægerne, som vi have faaet i Kraft af den Eksamen, vi nu have ved det medicinske Fakultet.

Justitsministeren ad interim (Høring): Ja, deri er jeg enig med det ærede Medlem, saa at vi sagtens kunne komme til Rette med hinanden, da det lader til, at vi med Hensyn til Principperne ere i Overensstemmelse med hinanden. Det gælder altsaa kun om Affattelsen af selve Lovforslaget, og derom kunne vi forhandle i Udvalget.

Den højtærede Formand har givet mig Tilladelse til ved denne Lejlighed at omtale et Forhold, som jeg ganske vist ikke med min bedste Vilje kan sætte i Forbindelse med Retten til at indsætte kunstige Tænder. Det er et Cirkulære, som er udstedt af Justitsministeriet den 16de August d. A., og som ved Finanslovens 1ste Behandling blev omtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) og kritiseret, jeg tør nok sige, i meget stærke Udtryk. Jeg var den Gang ikke i Stand til at svare derpaa, men jeg vil gerne nu give lidt nærmere Forklaring angaaende dette Cirkulære. Det angaar Fremgangsmaaden ved Taksationer af Skolelærernes Jordlodder i Henhold til § 21 i Skoleloven. I Skoleloven hedder det, at disse Jordlodder skulle takseres i Henhold til Bestemmelserne i Lov af 19de Marts 1869. Følgen deraf var, at Kommunalbestyrelserne maatte opfylde alle de Bestemmelser, der ellers ere foreskrevne for Taksationer i Almindelighed, at de altsaa ogsaa ved Taksation af disse Skolelodder maatte præstere Skøde,